

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11C/77/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614206208
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7614206208.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, v právnej veci žalobcu: N. Q., W.. X.X.XXXX, F. L. W. U., Č. XXXX/X, zast. splnomocnenou zástupkyňou X. Q., W.. XX.X.XXXX, F. L. W. U., Č. X, proti žalovanému: F. - N. E..L., T. X, F., K.: XXXXXXXX, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Zrušuje rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu pri IUDEX so sídlom Pavla Mudroňa 43, Martin, spisová značka i2527.4290, zo dňa 14.12.2012.

Povoľuje odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu pri IUDEX so sídlom Pavla Mudroňa 43, Martin spisová značka i2527.4290, zo dňa 14.12.2012 a to do právoplatného ukončenia konania vedeného tunajším súdom pod spisovou značkou 11C 77/2014.

Žalovaný je povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok z návrhu vo výške 99,50 Eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 3.4.2014 sa žalobca domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom pri IUDEX so sídlom Pavla Mudroňa 43, Martin, v konaní pred rozhodcom JUDr. Tomášom Tomaníčkom, sp. zn. i2527.4290, zo dňa 14.12.2012. V návrhu uviedol, že žalovaný sa v rozhodcovskom konaní domáhal, aby rozhodcovský súd zaviazal žalobcu k zaplateniu dlhu a trov konania a rozhodcovský súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Žalobca uzavrel so žalovaným dňa 30.1.2008 zmluvu o autoúvere č. LZK/08/40002, ktorej predmetom bolo poskytnutie účelovo viazaného úveru na kúpu ojazdeného osobného automobilu značky Renault Clio 2.0 16V Sport, rok výroby 2001. Za týmto účelom ešte pred uzavretím tejto zmluvy dňa 30.1.2008 žalovaný (v tomto konaní žalobca) kúpil na základe kúpnej zmluvy č. LZK/08/40002 predmet kúpy za sumu 10953,99 Eur, pričom časť z tejto sumy vo výške 6572,40 Eur poskytol žalobca (v tomto konaní žalovaný). Dlh mal splácať 36 mesiacov a splátky boli uvedené v termínoch uvedených v predpise splátok. Poukázal na to, že zároveň uzavrel so žalovaným aj dohodu o všeobecných obchodných podmienkach k zmluve o úvere č. LZK/08/40002, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, pričom rozhodcovská doložka je súčasťou predmetnej dohody a to v článku XI. "Záverečné ustanovenia". Tu bolo dohodnuté, že sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov na základe zmluvy alebo súvisiace s touto zmluvou predložia na rozhodnutie v rozhodcovskom konaní pred jediným rozhodcom a to Stálym rozhodcovským súdom pri IUDEX so sídlom Nábr. Arm. Gen. L. Svobodu 9, Bratislava, s tým, že takéto rozhodnutie bude pre zmluvné strany konečné a záväzné. Poukázal na to, že nemal možnosť vyjadriť sa v konaní pred rozhodcovským súdom, rozhodcovský rozsudok bol vydaný dňa 14.12.2012, ale zo súdu bol odoslaný až dňa 21.2.2014 s neprijateľným omeškaním. Podľa jeho názoru bolo zámerom rozhodcovského súdu možnosť porušenia rovnosti účastníkov konania v jeho neprospech zanedbaním,

pochybením a vadou procesného konania veci v rozpore s rokovacím poriadkom. Domnieval sa, že týmto bol vážne znevýhodnený, pričom druhý účastník znevýhodnený nebol. Uviedol, že rozhodcovská doložka nebola platne dojednaná, a preto nebola daná právomoc rozhodcovského súdu. Zároveň žiadal o odloženie vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku.

Na pojednávaní splnomocnená zástupkyňa žalobcu uviedla, že zmluva bola uzavretá v rozpore so zákonom, rozhodcovský súd nebol kompetentný vo veci rozhodovať, žiadala, aby vec prejednal všeobecný súd SR. Namietala neplatnosť rozhodcovskej doložky, pretože táto nebola individuálne dojednaná, bola iba súčasťou všeobecných obchodných podmienok, s ustanovením týkajúcim sa rozhodcovskej doložky nebol žalobca špeciálne oboznámený. Nemal možnosť vylúčiť túto časť podmienok, musel podpísať všeobecné podmienky ako celok. Ak by pri príslušnom ustanovení zaškrtnol kolónku nesúhlasím, zmluva by s ním nebola uzavretá. Ak chcel od žalovaného plnenie, musel podpísať všetko čo mu bolo predložené bez výhrad. Zmluva ani podmienky mu neboli vysvetlené, nebol oboznámený s ustanovením o rozhodcovskej doložke.

Žalobca ani žalovaný sa na pojednávanie vo veci dňa 2.10.2014 nedostavili, svoju neúčasť riadne ospravedlnili. Doručenie predvolania mal súd riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola zachovaná. Z týchto dôvodov súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

Žalovaný uviedol, že v čase podania žaloby zo strany žalovaného na Stály rozhodcovský súd pri IUDEx aplikačná prax rozhodcovských ani všeobecných súdov nenaznačovala, že by predmetný spor nebolo možné rozhodnúť v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská doložka, ktorá bola uzatvorená so žalobcom v rozhodnom období, nebola na žiadnom súde v SR posudzovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka dojednaná v spotrebiteľskej zmluve. Rozhodcovská doložka, na základe ktorej rozhodol rozhodcovský súd bola zmluvnými stranami individuálne dojednaná, najmä z toho dôvodu, že bola obsiahnutá v samostatnom ustanovení, zreteľne označenom názvom a pod znením rozhodcovskej doložky boli k dispozícii políčka pre vyznačenie súhlasu alebo nesúhlasu. Žalobca pod rozhodcovskou doložkou vyjadril svoj súhlas krížikom v políčku súhlasím. V rozhodcovskom konaní rozhoduje o právomoci a príslušnosti rozhodcovského súdu výlučne rozhodcovský súd, žalovaný ako jeden z účastníkov konania nebol oprávnený rozhodnúť o tejto skutočnosti a teda sa spoliehal na rozhodcovský súd ako na nezávislý orgán súdnej moci. K dĺžke konania ako aj k časovému úseku doručenia rozhodcovského rozsudku sa žalovaný nedokázal vyjadriť. Poukázal na tvrdenie žalobcu, že v čase rozhodcovského konania mal dostatok peňažných prostriedkov na právneho zástupcu, preto je prekvapivé, že sa nepokúšal uhradiť aspoň časť dlhu voči žalovanému. Návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku sa mu javil ako účelová snaha o vyhnutie sa svojej povinnosti vyrovať mu záväzok. V závere uviedol, že napriek všetkým skutočnostiam tvrdeným žalobcom v čase uplatnenia nároku voči nemu pred rozhodcovským súdom on žiadnym spôsobom nepochybil, ale je si vedomý súčasnej aplikačnej praxe súdov, ktorá nie je v dôsledku silnejúcej ochrany spotrebiteľa naklonená riešeniu obdobných sporov v rozhodcovskom konaní.

Súd vykonal dokazovanie, oboznámil sa s listinnými dôkazmi, obsahom spisu rozhodcovského súdu a zistil tento skutkový stav:

Rozhodcovským rozsudkom sp. zn. i2527.4290, zo dňa 14.12.2012 vydaným Stálym rozhodcovským súdom pri IUDEx, so sídlom Pavla Mudroňa 43, Martin bol žalobca zaviazaný zaplatiť žalovanému sumu 5949,31 Eur s prísl. a nahradiť trovy rozhodcovského konania a právneho zastúpenia žalobcu. Podľa odôvodnenia tohto rozhodnutia rozhodcovský súd sa zaoberal svojou právomocou vo veci rozhodnúť a dospel k záveru, že jeho právomoc je daná. V odôvodnení konštatuje, že z článku XI. bod 11.7 predloženej Dohody o všeobecných obchodných podmienkach vyplýva, že žalovaný určil na prejednanie všetkých sporov jediného rozhodcu a to Stály rozhodcovský súd pri IUDEx so sídlom Nábr. Arm. Gen. L. Svobodu 9, Bratislava. Rozhodcovská doložka bola dojednaná individuálne, pretože pri jej uzatváraní si žalobca mohol vybrať a mohol zaškrtnúť buď políčko nesúhlasím alebo súhlasím a dohoda bola krytá samostatným podpisom žalovaného (v tomto konaní žalobcu), ktorý nebol povinný ju v rámci zmluvy ako celku podpísať. Žalovaný mal možnosť zmluvnú podmienku neprijat' bez toho, aby to ovplyvnilo zvyšok právneho vzťahu, mal teda možnosť úpravu článku i XI. bod 11.7. z Dohody o všeob. obchodných podmienkach úplne vylúčiť. Na základe toho posúdil rozhodcovský súd rozhodcovskú doložku ako platnú. Rozhodcovská doložka neobsahuje ustanovenia, ktoré by mali žalobcu (v tomto

konaní žalovaného) zvyhodňovať a tým spôsobiť nerovnováhu vo vzájomnom vzťahu v neprospech žalovaného.

Uvedený rozhodcovský rozsudok prevzal žalobca do vlastných rúk dňa 5.3.2014, čo je zrejme z doručenky predloženej rozhodcovským súdom a žaloba bola na tunajší súd podaná dňa 3.4.2014, teda v rámci zákonnej lehoty.

Zo žiadosti o financovanie obstarania motorového vozidla formou úveru zo dňa 29.1.2008 súd zistil, že žalobca, ako záujemca o úver, požiadal žalovaného o možnosť financovania kúpy motorového vozidla Renault Clio 2.0 16 V Sport.

Z kúpnej zmluvy č. KZK/08/40002, zo dňa 30.1.2008 súd zistil, že žalobca, ako kupujúci, odkúpil ojazdený osobný automobil Renault Clio 2.0 16 V Sport od predávajúceho X. Q., pričom zmluvné strany sa dohodli na kúpnej cene 330 tis. Sk. Účastníkom zmluvy bola aj financujúca spoločnosť, ktorá je v tomto konaní žalovanou, ktorá sa zaviazala doplatiť predávajúcemu za kupujúceho časť kúpnej ceny vo výške 198 tis. Sk.

Zo zmluvy o autoúvere č. LZK/08/40002, zo dňa 30.1.2008, súd zistil, že jej predmetom bolo poskytnutie účelovo viazaného úveru na kúpu ojazdeného osobného automobilu značky Renault Clio 2.0 16V Sport, rok výroby 2001 zo strany veriteľa BKS-Leasing a.s. Bratislava, dlžníkovi N. Q.. Súčasťou zmluvy bola Dohoda o všeobecných obchodných podmienkach zo dňa 30.1.2008 a predpis splátok z toho istého dňa. Dohoda o všeobecných obchodných podmienkach žalovaného v časti XI. s názvom Záverečné ustanovenia, obsahujú v bode 11.7 rozhodcovskú doložku, kde sa zmluvné strany dohodli, že všetky vzájomné spory a sporné nároky sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred konkrétne určeným rozhodcovským súdom. S uvedeným vyjadruje dlžník súhlas svojim podpisom na týchto všeobecných obchodných podmienkach ako aj zaškrtnutím kolónky súhlasím.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 40 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy.

Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Zmluva o Autoúvere č. LZK/08/40002 uzavretá medzi účastníkmi konania dňa 30.1.2008, v znení dodatku č. 1 zo dňa 3.9.2008 o nároku, z ktorej rozhodoval rozhodcovský súd, je spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Z predmetnej zmluvy je zrejme, že žalovaný ako veriteľ konal v rámci predmetu svojej činnosti podľa výpisu z Obchodného registra. Žalobca je spotrebiteľom, keďže uzatvoril zmluvu ako fyzická osoba. Z predloženej zmluvy, ani rozhodnutia rozhodcovského súdu nie je zrejme, že by žalobca pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy je pritom charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačenej tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Týka sa to aj predmetnej veci, pretože zmluva o Autoúvere bola vyplnená na vopred pripravenom predtlačenej tlačive, do ktorého boli len vpísané údaje týkajúce sa žalobcu.

Vzhľadom na vyššie uvedené vo veci ide o spor, ktorý má svoj základ v spotrebiteľskej zmluve a návrh bol podaný žalobcom ako spotrebiteľom, ktorý je podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 71/1992 Z.z. oslobodený od súdnych poplatkov pre toto konanie. Miestna príslušnosť tunajšieho súdu je daná podľa § 88 ods. 2 posledná veta za bodkočiarkou O.s.p. účinného od 1.1.2012, podľa ktorého je na konanie o zrušení rozhodcovského rozsudku príslušný súd, v ktorého obvode má bydlisko spotrebiteľ

Žalobca sa podaným návrhom na začatie konania domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, čo je zrejme z obsahu žalobného návrhu. Skutočnosť, že v žalobnom návrhu žalobca neodkázal na konkrétne ustanovenie zákona o rozhodcovskom konaní, v zmysle ktorého rozhodcovský rozsudok žiada zrušiť nemá za následok neúplnosť žalobného návrhu. Právne posúdenie veci je totiž záležitosťou súdu, ktorý má aplikovať správnu právnu normu na zistený skutkový stav. Návrh na začatie konania bol zo strany žalobcu teda podaný v zákonom stanovenej lehote 30-tich dní, čo je zrejme z toho, že predmetný rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 5.3.2014 a návrh na začatie konania bol na tunajšom súde podaný dňa 3.4.2014.

Vykonaným dokazovaním má súd za to, že návrh bol podaný zo strany žalobcu dôvodne. Dôvodom zrušenia rozhodcovského rozsudku sp. zn. i2527.4290 je skutočnosť, že rozhodcovský súd rozhodol vo veci na základe neplatnej rozhodcovskej doložky. Rozhodcovská doložka, na základe ktorej rozhodcovský súd rozhodol, je súčasťou Dohody o všeobecných obchodných podmienkach. Konkrétne je uvedená v článku XI. predmetnej dohody s názvom "Záverečné ustanovenia" a to konkrétne v bode 11.7 "Rozhodcovská doložka". Tu je uvedené že zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré medzi nimi vzniknú predložia na prejednanie jedinému rozhodcovi a to Stálemu rozhodcovskému súdu pri IUDEx so sídlom Nábr. Arm. Gen. L. Svobodu 9, Bratislava. Rozhodcovská doložka je tak súčasťou dlhého neprehľadného textu písaného malými písmenami a splyva s ostatnými podmienkami uvedenými v dohode o všeobecných obchodných podmienkach. Podľa rozhodcovskej doložky všetky vzájomné spory vzniknuté z právnych vzťahov na základe zmluvy o autoúvere alebo súvisiace s touto zmluvou vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik tejto zmluvy budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská doložka tak znemožňuje dlžníkovi - spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a núti ho v prípade sporu alebo sporných nárokov podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu, a to napriek tomu, že táto časť obsahuje aj kolónku súhlasím, resp. nesúhlasím, pričom podľa vyjadrenia

žalovaného ma dlžník možnosť voľby s tým, že môže zaškrtnúť ktorúkoľvek z nich, aj keď je otázne, či by v prípade nesúhlasu skutočne tak ako tvrdí žalobca, došlo k uzavretiu zmluvy o autoúvere. Podpisom dohody, vrátane zaškrtnutia kolónky súhlasím v časti 11.7 čl. XI. bola žalobcovi ako spotrebiteľovi odobratá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Uvedeným rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Význam rozhodcovskej doložky v porovnaní s ostatnými zmluvnými podmienkami je totiž osobitý a to z dôvodu, že táto rieši otázku kto v prípade sporu bude rozhodovať o právach a právom chránených záujmoch vyplývajúcich zo zmluvy. Cieľom rozhodcovskej doložky tak, ako je formulovaná v danom prípade je dosiahnuť, aby všetky prípadné spory medzi zmluvnými stranami boli prejednané výlučne rozhodcom, v tomto prípade konkrétne určeným Stálym rozhodcovským súdom pri IUDEx, so sídlom Nábrežie Arm. Gen. L. Svobodu 9, 811 02 Bratislava, a tým znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu všeobecným súdom, resp. i iným rozhodcovským orgánom. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na smernicu Rady č. 93/13/EHS, ktorá uvádza niektoré nekalé podmienky vo svojej prílohe, kde podľa písm. q/ bod 1 tejto prílohy neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane. Podľa toho je teda neprijateľné, aby rozhodcovské konanie bolo dojednané ako výlučný prostriedok riešenia sporov z akejkoľvek spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodcovská doložka je tak poukazujúc na citované ustanovenie §54 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka neprijateľnou podmienkou a teda je neplatná. Keďže rozhodcovská doložka v danej veci núti spotrebiteľa podrobiť sa v prípade sporu výlučne rozhodcovskému konaniu je aj v rozpore s dobrými mravmi a teda je neplatná aj podľa ustanovenia §39 Občianskeho zákonníka. Už len vzhľadom na uvedené skutočnosti je preto možné konštatovať, že rozhodcovský súd založil svoju právomoc na neplatnej rozhodcovskej doložke a preto bolo potrebné rozhodcovský rozsudok č. i2527.4290, zo dňa 14.12.2012, zrušiť.

Súd má tiež za to, že predmetná rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná tak, ako to tvrdil žalovaný. Žalovaný poukázal pritom na skutočnosť, že žalobca mal možnosť pod rozhodcovskou doložkou vyjadriť svoj súhlas, resp. nesúhlas krížikom v políčku súhlasím, resp. nesúhlasím a tiež, že žalobca samostatne podpísal dohodu o všeobecných obchodných podmienkach k zmluve o autoúvere. V prvom rade súd poukazuje na to, že žalovaný nepreukázal skutočnosť, aby bol žalobca riadne oboznámený so všeobecnými obchodnými podmienkami, čo potvrdila vo svojej výpovedi i splnomocnená zástupkyňa žalobcu. To, že žalobca všeobecné obchodné podmienky vrátane čl. XI. Záverečné ustanovenia, ktoré obsahujú i bol 11.7 Rozhodcovská doložka podpísal ešte neznamená, že žalobca sa skutočne mal možnosť s týmito podmienkami aj oboznámiť. Všeobecné obchodné podmienky, ale aj záverečné ustanovenia sú písané malými písmenami, obsahujú množstvo právnickej terminológie. Je nemožné, aby žalobca ako priemerný spotrebiteľ mal možnosť si ich prečítať, a aby pochopil ich text v krátkej dobe, bez možnosti sa s nimi vopred riadne oboznámiť. Uvedené je zrejme z toho, že všeobecné obchodné podmienky boli žalobcom podpísané v deň uzatvorenia zmluvy o autoúvere ako aj kúpnej zmluvy, resp. spolu s nimi a to dňa 30.1.2008, keďže v zmluve o autoúvere je výslovne uvedené, že jej súčasťou sú dohoda o všeobecných obchodných podmienkach a predpis splátok. Na uvedenom nemení nič skutočnosť, že žalobca zaškrtol samostatne aj kolónku súhlasím v bode 11.7 Rozhodcovská doložka v čl. XI. dohody odkazujúcu na rozhodcovskú doložku, pričom ide iba o pokračovanie predtlačeneho formulára všeobecných obchodných podmienok. Zo strany žalovaného nebolo preukázané jeho tvrdenie, že žalobca ako spotrebiteľ mal možnosť odmietnuť podpísať rozhodcovskú doložku bez toho, aby tým bol dotknutý zmluvný vzťah, táto skutočnosť nevyplýva zo zmluvy, ani zo Všeobecných obchodných podmienok.

Rozhodcovská doložka tak, ako je uvedená v Dohode o všeobecných obchodných podmienkach je okrem už uvedeného neplatnou aj z dôvodu, že subjekt, ktorý má rozhodovať v rozhodcovskom konaní je určený výlučne a to uvedením jeho názvu a adresy sídla.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti má súd za to, že rozhodcovská doložka v článku XI. bod. 11.7 Dohody o všeobecných obchodných podmienkach je neprijateľnou podmienkou a teda absolútne neplatnou zmluvnou podmienkou vzhľadom na jej rozpor s ustanoveniami o spotrebiteľských zmluvách a ustanoveniami Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ako aj vzhľadom na rozpor s dobrými mravmi. Rozhodcovský súd preto nemohol rozhodnúť na základe tejto doložky a teda nemal právomoc vo veci konať. Súd preto návrhu žalobcu vyhovel a predmetný rozhodcovský rozsudok zrušil.

Žalobca v žalobnom návrhu žiadal o odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu pri IUDEx so sídlom P. Mudroňa 43, Martin sp. zn. i2527.4290, zo dňa 14.12.2012 do právoplatného ukončenia konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 11C 77/2014. V citovanom ustanovení §40 ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z.z. nie sú vymedzené podmienky, ktoré musia byť splnené, aby bolo možné odložiť vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Je však nepochybné, že dôvody odkladu musia spočívať na úvahe súdu o možnom úspechu vo veci samej a v zabránení výkonu predmetného rozhodnutia. Právoplatný a vykonateľný rozhodcovský rozsudok je exekučným titulom spôsobilým na vymáhanie plnení v ňom priznaných žalovanému. Účelom odkladu vykonateľnosti právoplatného rozhodnutia je ochrana toho, kto o odklad žiada. Je zrejme, že napriek prebiehajúcemu súdному konaniu žalovaný má právo domáhať sa výkonu predmetného rozhodnutia. V konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku mal žalobca úspech, rozhodnutie však nie je právoplatné. Súd má preto za to, že sú splnené predpoklady povolenia odkladu vykonateľnosti daného rozhodcovského rozsudku. V opačnom prípade by totiž mohlo dôjsť k nútenému vymáhaniu plnení z neho vyplývajúcich už v priebehu tohto konania. Odkladom vykonateľnosti sa tak predíde možnému navýšovaniu nákladov, ktoré by mohli vzniknúť prípadnou exekúciou rozhodcovského rozsudku. Poukazujúc na uvedené súd povolil odklad vykonateľnosti tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania súd nerozhodoval, pretože v zmysle ust. § 151 ods. 1 O.s.p. tak súd učiní len na návrh účastníkov konania a žiaden z účastníkov trovy konania návrhom neuplatnil.

Podľa § 2 ods. 2 veta prvá zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Žalobca je pre toto konanie oslobodený od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Z.z. a súd jeho návrhu vyhovel. Z tohto dôvodu súd zaviazal žalovaného zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania. Výška súdneho poplatku bola určená podľa položky 1 písm. b/ sadzovníka súdnych poplatkov, t.j. vo výške 99,50 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach do 15 dní od jeho doručenia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 250a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.